

vediteljev za ta boj! Proti naši Kmečki Zvezi in Slovenski Ljudski Stranki so se združile vse nasprotno sile: Jugoslovanska demokratska (liberalna), social-demokratska, narodno-socialna in Samostojna Kmečka Stranka. Vse štiri stranke imajo na razpolago denar, ki so jim ga za volitve dali na razpolago bogati vojni dobičkarji, verižniki, tihotapci, veletržci in banke. Mi tega vsega nimamo; a naš up je naše zavedno krščansko misleče ljudstvo, posebno pa naša mladina.

Slabi razmer v naši domovini so krivi liberalci in socialisti, ki imajo že skoro pol leta vlado v Beogradu v svojih rokah in tudi Samostojneži, ki se pehajo za liberalce. Sedanja vlada je kriva neznoznih in mnogokrat krivično predpisanih davkov, liberalno-socialistična vlada je kriva druginje, ker z prebitane visoko carino nalašč tira cene ljudskim potrebščinam kvišku. Liberalna in socialistična stranka sta tudi krivi, da nimamo v mnogih krajih kruha. Sedanja vlada je kriva druginje mizerije, ker noče in ne mara urediti valute (vrednosti našega denarja). Vlada je kriva, da železnice ne vozijo v redu in da

se je voznina tako strašno podražila. Pol leta je, odkar imajo liberalci in socialisti vlado v Jugoslaviji v rokah, so vse zavozili, pritirali druginje do viška in s tem spravili našo Jugoslavijo v resno nevarnost gospodarskega poloma.

Draga slovenska mladina! Če hočemo osrečiti našo domovino in napraviti redne razmere, moramo vreči liberalce in socialiste iz vlade. To se bo zgodilo na ta način, če bo pri občinskih in državnozborskih volitvah zmagala Slovenska Ljudska Stranka in naša Kmečka Zveza. Če pa bodo v bodoče imeli liberalci, samostojneži in socialisti vlado Jugoslavije v svojih rokah, je gospodarski polom lepe naše domovine neizogiben.

Zatorej vsi, ki želite naši novi domovini boljših dni, stopite v našo armado! Mladina, možje, žene slovenske! Domovina vas kliče! Kot apostoli krščanske misli pojdite od hiše do hiše! Razjasnite ljudem položaj! Organizirajte vse moške in ženske od 20. leta naprej v Kmečki Zvezi!

Na noge, mladina, otmi domovino!

Gospodarska sužnost.

Liberalci ali kakor se zdaj imenujejo, hočejo po vsej sili vladati v Jugoslaviji. Meščanska, kapitalistična liberalna manjšina hoče gospodariti nad ogromno večino kmetkega in delavskega ljudstva. Na krmilu se bodo obdržali le, če zmagajo pri državnozborskih volitvah. Pravičnim, postavnim potom pa to ne more iti, ker imajo na svoji strani komaj en procent ljudstva. Zato si hočejo nepostavnim, umetnim potom zagotoviti zmago. Potom občinskih volitev. Občinski odbori skoro nikjer niso v njihovih rokah, ker je ljudstvo proti njim. Z novimi občinskimi volitvami hočejo spraviti v občinske odbore svoje pristaše, liberalce. Občinski odbori bodo vodili državnozborske volitve. Zato računajo demokrati tako: Če zmagamo zdaj pri občinskih volitvah, nam je tudi pri državnozborskih volitvah zmaga zagotovljena. Toda

Zmaga demokratov vodi v gospodarsko sužnost!

Ze zdaj vidimo in čutimo, kako gospodariti demokratsko-socialistična vlada: Neznosni davki, ki teži-je kmečke ljudstvo in bi jih vlada lahko znižala; neznoznosne visoke carine na vsakdanje potrebščine, ki viša druginje in zopet najbolj zadene priprosto kmetstvo in delavsko ljudstvo; kolekovanje bankovcev, ki je ravno iz nižjih in srednjih slojev protustavno izstilo državno posojilo. Zivlj primanjkuje, denar se ne uredi, dasi je jasno, da mora ravno neurejena valuta sčasoma uničiti kmetki stan. Pri tem pa bogatijo bogataši, vojni dobičkarji in verižniki. Davek na vojne dobičke jim samo, od daleč preki, a jih ne zadene; a če se davek na vojne dobičke tudi izvede, bodo iskali vojnih dobičkarjev med kmetkim ljudstvom, prave vojne dobičkarje, ki so svoje milijonske vojne dobičke že davno spravili na varno, pa bodo pustili pri miru!

Toda ne čudite se takemu gospodarstvu. Liberalci ali demokratje morajo tako vladati in bodo vedno tako vladali, ker jim tako narekujejo

njihova načela.

Liberalizem uči, da nad nami ni Boga. Seveda tudi božje zapovedi ne veljajo, ne v zasebnem in ne v javnem življenju. Država je njihov bog in samo državne poslave so njihove zapovedi. Država ima vsa pravico v rokah. Kar država, oziroma vlada stori, je pravično, četudi nasprotuje božjim zapovedim in ljudstvo jeedi in stoka pod težo njenih odredb. Vlada lahko naloži še krivičnejše davke, še višje carine, lahko pusti ljudstvo še bolj stradati in verižnike lahko še bolj štiti: ako vlada kaj stori, je pravično, če je tudi po zdravi človeški pameti krivično! Sedanja liberalna vlada dokazuje: če pride liberalci v vlado na krmilo, ni pred njim varna nobena, še tako utemeljena pravica. Če je njemu tako prav, lahko z odredbami ukinejo vsako pravico!

Samo nekoga mora po liberalnih naukih tudi država in vlada pustiti na miru: kapitaliste, verižnike, bogatine. Gospodarski liberalizem naravnost uči, da smejo bogataši množiti svoje bogastvo s tem, da izzemajo in odirajo nižje ljudstvo, kmetstvo in delavsko! Oderuh lahko posoja denar na obresti kakor visoke hoče, proti oderuštvi ne sme biti postav! Milijonar lahko s tovarnami množil svoje milijone, a delavcu mu ni treba plačati nič več kakor toliko, da pri delu ne onemaga. S svojo tovarno sme uničiti na tisoče obrtnikov. Kapitalist lahko kmetkega poselstva pražene a posestva, da mora iti s trebuchom za kruhom. Vse to je po naukih liberalizma dovoljeno! Ali razumete zdaj, da je tudi dovoljeno, odirati ubogo ljudstvo z visokimi davki in carinami, izsiljati iz njega bankovce, za državno posojilo, samo da lahko bogataši in vojni dobičkarji še bolj bogatijo, verižniki še laže verižijo!

Toda to ni nič novega! Liberalizem je gospodoval že v rajni Avstriji in je bil kriv, da je

propadal kmetki stan.

Postavodaja v stari Avstriji je temeljila na liberalnih naukih v svobodnem gospodarstvu. Liberalni zakoni so zavedli in dostikrat primorali kmetkega posestnika, da se je zadolžil in moral oderuhu plačevati neznoznosne obresti; da je prišel na kant in moral posestvo prepustiti oderuškemu kapitalistu, ki je že prežal nanje! Liberalni zakoni so določali in še določajo razkosavanje posestev, kar mora sčasoma uničiti kmetki stan! Liberalnim zakonom gre zahvala, da so prišli cvetoči kraji na beraško palico, da so na Goriškem celo ljudje pokupili ogromna posestva, na katerih morajo nekdanji posestniki služiti kot koloni, kot tlačani in hlapi! Vsled vlade gospodarskega liberalizma v Avstriji je bilo v 25 letih, od leta 1885 do 1910, nasilnim potom prodanih 220.000 kmetij za 854 milijonov, ki so pa bila vredna 1460 milijonov. Tako so kmetje zgubili skupno 606 milijonov in več kot en milijon ljudi je moralo zapustiti rodno grudo, svoja posestva! Liberalizem je bil tisti, ki je začel vabiti kmetke delavce in posle v mesta, v tujino, v fabrike in je tako bil kriv pomanjkanja poslova na deželi, je podražil kmetko delo, obtežil obdelovanje zemljišča, in razun tega na tisoče kmetkih delavcev v tujini vrge v gnojnico mravnosti! Nauk liberalizma dovoljuje spekulantom na borzah, da umetno, z lažnjivimi poročili nižajo kmetkim pridelkom ceno, kadar jih kupujejo in jo ravno tako umetno zopet dvigajo, kadar se jih nakupili. Kmet, ki jim je prej prepečen moral prodati, mora zdaj predrago od njih kupovati! Liberalizmu hvala, da so smeli spekulanti sekati kmetove gozdove, da so smeli judje z njegovo živino in krmo zalagati armado in sebi polniti žep, da so smeli in še smejo prekupci pod nič pobirati njegovo sadje!

Zalostna zgodovina propada kmetkega stanu je najjasnejša priča, kako gospodariti liberalizem, če vlada v državi. V Avstriji je bilo tako, v Jugoslaviji je tako in bo tako ostalo, ako zmagajo demokratje ali liberalci pri občinskih in državnozborskih volitvah! Vse je nezadovoljno s sedanjo demokratsko-socialistično vlado. Liberalci to vedo, zato hočejo zdaj z naglimi občinskimi volitvami ljudstvo prisiliti, da glasuje za nje, da voli demokratje v občinske odbore in pozneje v državni zbor! Pri tem pa ne upajo odkrito nastopiti, ampak se skrivajo za Samostojno Kmečko Stranko. Samostojna naj s svojim klicem: "Kmet — kmeta" premoči ljudstvo, mu zaveže oči in ga pritira v politično in gospodarsko sužnost liberalizma! Samostojna naj v zvezi z liberalci zdaj pri občinskih volitvah tira v prepad našo državo in naš kmetki stan!

Zdaj je čas!

Kmetstvo in delavsko ljudstvo! Zdaj je čas maščevanja! S svojim glasovanjem pri občinskih volitvah lahko izrečete uspešno nezaupnico liberalno-socialistični vladi! Zdaj in pozneje pri državnozborskih volitvah lahko postavnim potom stresete s sebe samodržno demokratsko vlado, ki štiti in bogati milijonarje, vas pa stiska z neznoznimi davki, carinami in — markiranjem bankovcev, ki vas pusti stradati in zmrozovati in vas hoče sedaj prisiliti, da z volilno glasovnico izrečete demokratski stranki še svoje zaupanje in zahvalo! Kmetstvo ljudstvo Slovenije, organizirano v Kmečki Zvezi! Nad 70.000 vas je! Zlomite zdaj ob volitvah demokratsko samodržstvo in nasilje! Ne pozabite, da liberalizem vodi kmetki stan v gospodarsko sužnost in pogin!

Beseda o Srbih.

Povemo naravnost: napram Srbom vlada v širših plasteh našega ljudstva nerazpoloženje, deloma celo neke vrste mržnja. Računati moramo s tem dejstvom, kakor z raznimi drugimi pojavi našega javnega življenja ter mu najprej pogledati vzroke.

1. Nemei ja nemškutarji.

Prvi vzrok so pač naši Nemei in nemškutarji. Razumemo popolnoma, da ti ljudje iz celega srca sovražijo narod, ki je postal njihov vladodržljive na-

me in v tako veliki meri doprinesel k porazu nemškega nadvladarstva. Nemškutarstvo se je globoko zajedlo med naš narod po obmejnih krajih, njegov duh ni izginil naenkrat, če tudi je izgubil politično moč. To nemškutarstvo bivših Stajerčijancev je sedaj kot nezdravi sok in bacili kužne bolezni v človeškem telesu. Človek hira, prime ga sedaj tu, sedaj tam bolest ene ali druge vrste. Slednjič premaga zdrava narava kužni strup, ali pa obratno, da se strupene snovi nakupiči toliko, da povzroči nevarno bolezen. Mi moramo računati, da nosimo v organizmu našega narodnega telesa še strup nemškutarije in se bo prikazal od časa do časa v tej ali oni smeri, dokler je ne bo premagal zdravi organizem našega narodnega duha. Eden teh boleznih pojavov je tudi sovraštvo do Srbov.

2. Nepoznanje srbskega naroda.

Drugi vzrok bi bil nepoznanje. Srbi in Slovenci smo sicer eden narod, istega pokolenja, istega jezika. Med slovenskim in srbsko-hrvaškim jezikom je razlika mnogo manjša, kakor pa n. pr. med Dunajčanom in Berlinčanom. Toda živeli smo vedno ločeno, kot dva brata, katera je že v otroški dobi ločila usoda in se nista pozneje srečala nikdar več. Če se snideta v moški dobi, si bosta stala nasproti hladna in tuja — morda se bosta ljubila z razumom, toda ne s srcem, dokler se ne uživata in ne privadita drug na drugega. Iz tega nepoznanja nastanejo lahko tudi različni predsodki, zlasti na naši strani, ko imamo med sabo toliko nemškutarjskih podpihovalec, ki so že od nekdanj cepili sovraštvo do Srbov med naše ljudstvo.

3. Slabourejene razmere naše države.

Brez dvoma prispevajo tudi slabourejene razmere naše države mnogo k temu, da ljudstvo po strani gleda Srbe. Srbija je bila pred vojno mala država z jako preprosto ureditvijo. Minister je takorekoč osebno poznal vsakega uglednejšega moža države. Vsled tega je bilo tudi uradovanje veliko bolj preprosto in domače. Človek je šel lahko vsak čas k ministru ter z njim uredil svojo zadevo. Sedaj je pa takorekoč čez noč nastala velika država, skoraj tako obširna, kakor Italija, poleg tega je vojna v Srbiji uničila vse — uradna poslopja, spise, uradnike raztepla po celem svetu. Razumljivo je, da pri teh razmerah ni mogoče kmalu uvesti onega točnega in rednega uradovanja, kakor smo an bili navajeni pod Avstrijo. Kdor je pa bil navajen na avstrijski upravni red, občuti te pomanjkljivosti sedanje uprave toliko silneje.

4. Demokratji in socialisti.

Mnogo je k nezadovoljnosti pripomoglo tudi dejstvo, da je po slučajnem razmerju strank za enkrat državna oblast prešla v roke ravno onim strankam, ki imajo najmanj opore med ljudstvom, namreč jugoslovanski demokratski in socialno-demokratski stranki. Nezadovoljnost radi postopanja teh strank poče lahko tudi na druge čimfelje, na državo ali Srbe kot prve pionirje jugoslovanske državnosti.

5. Kaj bi bili Slovenci brez Srbov.

Tako prispevajo različni taki in podobni vzroki, da marsikdo nekako hladno ali celo z mržnjo gleda na Srbe. Slednjič pa tudi ne gre za stvar ljubezni, ampak za stvar razuma. Vprašajmo se, kaj bi mi bili brez Srbov? Ustanovili bi — recimo — samostojno Slovenijo! Toda to bi bilo nemogoče. Ako bi se ne bili združili s Srbi, bi sedaj Italijan sedel v Ljubljani in v Trbovljah, ostala Stajerska bi pa pripadala Nemški Avstriji. Komur bi bil tak razvoj stvari všeč, bo seveda povsem razumljivo zabavljaj čez Srbe. Samostojne Slovenije bi ententa ne dovolila, ako bi jo pa dovolila, bi taka državnica ne mogla živeti in bi v najkrajšem času prišla pod italijanski vpliv. Organizacija države bi bila veliko predraga, imeti bi morali svoje silno drago zastopstvo v tujini, svoje centralne urade itd., nemogoče bi bilo razviti dobro in širokopotezno trgovinsko, prometno, finančno in gospodarsko politiko. Sploh je pa zaman ugibati, kako bi izgledala taka politika, ker je gotovo, da je Slovenija sama na sebi nemogoča. Zavedati se namreč moramo, da smo mi sami na sebi bili sovražniki entente in ako bi se ne bili naslonili na Srbe, bi bila z nami ravnila kakor z Avstrijo ali z Madžari, ali pa še huje. Rešiti smo se mogli samo z naslonitvijo na Srbe.

Res je pa tudi in pravici na ljubo moramo priznati, da to zedinjenje Srbom ni bilo toliko potrebno, kakor pa nam. Mi bi brez zedinjenja s Srbi ne bili nič, kakor podjarmljena masa Italijanov in Nemcev, ki bi morali nositi vsa bremena vojne, trpeti lakoto, kot jo trpe sedaj na Dunaju, pri naših kmetih bi strogo rekvirirali za stradajoče Dunajčane, imeli bi avstrijske krone, ki so še za polovico slabše od naših, brez upanja, da dobimo kedaj boljše. Srbi bi brez nas imeli sicer nekoliko manjšo, a še vendar precej veliko državo. Imeli bi pa brez primere lažje zunanje-politično stališče. Z Nemei in Italijani bi lahko takoj stopili v najboljše odnose. Tako bi jim ne bilo ireba vzdrževati toliko vojaštva. Lahko bi tudi dobili veliko večjo vojno odškodnino in morda bi tudi še od Slovencev zahtevali, da plačajo kakšno milijardo, ker so tudi naši ljudje razbijali po Srbiji. Z nami so pridobili sicer lepe pokrajine, a tudi mnogo dolg. Dostili so slabe papirne krone v velikanskih svotah, meje z Nemei in Italijani povzročila velikanske stroške, mirovna konferenca je radi nas postala silno draga in težavna.

Ako hočemo biti pravični, moramo priznati tudi vse to in uvideti tudi koristi, katere imamo od zedinjenja s Srbi. Seveda, kdor je načelen nasprotnik naše države, on tega ne bo hotel priznati in bo vedno je zabavljaj vseprek. Res, da je srbsko ljudstvo v kulturi nekaj zadi za našim, toda narod, ki ima tako krasne narodne pesmi, kot jih nima nobeden drug narod sveta, mora imeti tudi plemenito jedro. Narod, ki je bil v tej vojni zmožen takega junaštva, ljubezni in požrtvovalnosti za domovino, mora nositi v sebi kal velike in lepe prihodnosti in združenje s takim narodom mora biti za nas samo častno in koristno.

Kmečka Zveza za Prekmurje.

Do celem Prekmurju je že bila razprežena od župnije do župnije organizacija naše Kmečke Zveze. Da bi dobile že ustanovljene zveze naše stranke vodilno središče, sklical se je velik kmetijski tabor za 5. t. m. v Mursko Soboti. Udeležba na tem kmetijskem taboru v osvobojenem nam Prekmurju je bila v kljub slabemu vremenu in blatnem potu, kljub dejstvu, da se vabila za shod niso mogla vsem pravočasno dostaviti, sijajno hvalevredna. Da, ta kmetijski tabor v Murski Soboti je bila manifestacija navdušenih zastopnikov iz celega Prekmurja za krščanska načela, za jugoslovansko državno misel in za kmetijsko organizacijo pod okriljem naše preizkušene Slov. Kmečke Zveze.

Na tem taboru so govorili med drugimi poslanec da. Hohnjec, nadrevizor Pušenjak in prekmurški župnik Klekl. K besedi se je oglašil tudi agrarni uradnik Strekel, ki se je drznul Prekmurcem omeniti in priporočiti „Samostojno.“ Komaj so pa krščansko navdušeni Prekmurci slišali ime „Samostojna“, je zasumelo med zborovalci, vse je povzdignilo glas zoper stranko, ki je pri nas zbirališče za stajerejčance in nemškutarje ter socialne demokrate, v Prekmurju bi pa menda rada vzbila v krog svojega zgagarskega ognjišča največje sovražnike Prekmurcev — madžarone!

Vsi na kmetijskem taboru v Murski Soboti zbrani Prekmurci so odločno protestirali proti Samostojni in jo odklonili z ostrimi klici: „Proč s Samostojno!! Mi nočemo nič slišati o tej stranki! Ven z njim!“ G. Strekelj se ima zahvaliti le posredovanju gospodov pri predsedniški mizi, da ni bil postavljen nasilnim potom pred vrata.

Po končanih govorih je bil izvoljen krajevni odbor Kmečke Zveze v Prekmurju. Na splošno željo na shodu navzočih kmetov je bil izvoljen za predsednika Kmečke zveze župnik Klekl, za prvega podpredsednika katoliški kmet, za prvega tajnika kaplan Lejko in za drugega tajnika kmetijski mladenič Kühr. Ostala odborniška mesta so razdeljena po celem Prekmurju.

Zborovalci na prekmurškem kmetijskem taboru v Murski Soboti so se razšli v zavesti, da bo seme naše Kmečke Zveze v narodno rodni in katoliško zavedni zemlji prekmurških src raslo in rodilo sad kmetijske moči in zavednosti ter prineslo obilno dobro in koristi našemu slovenskemu ljudstvu onstran Mure in selokupni naši državi.

Nabirajte za Kmečko Zvezo!

Volitve se bližajo. Kmečka Zveza bo ob volitvah imela izredno mnogo izdatkov. Socialisti zbirajo volilni sklad že skoro celo leto, liberalci-kapitalisti in Samostojneži so dovolj založeni z denarjem. Naša Kmečka Zveza je zveza priprostega kmetijskega ljudstva in ne razpolaga z velikimi svotami. Zato se obrača do svojih članov in somišljenikov s pozivom, da jo vsak po svojih močeh podpira. Plačujte vestno letno članarino! V veseli družbi, na gostijah, kolinah in turežih ter drugih takih priložnostih se spomnite naše Kmečke Zveze, nabirajte za njo in pošljite nabrane svote Kmečki Zvezi v Mariboru, tiskarna sv. Cirila! Premožnejši člani Kmečke Zveze in Ljudske Stranke! Spomnite se večkrat Kmečko Zvezo! Nek posestnik je ob priliki srečnih končane pravde daroval za Kmečko Zvezo 100 K. Posnemajte ga! Ako hočete, da Kmečka Zveza ob volitvah razvije uspešno agitacijo, podpirajte jo že zdaj z denarnimi sredstvi! Ako hočete, da krščansko-kmečka misel zmaga, da našo državo vodijo boljši državniki, nego so sedanji, ako hočete, da novi poslanci in novi ministri vladajo državo po krščanskih načelih in v prid in blagor priprostega kmečkega in delavskega ljudstva, žrtvuajte, darujte za Kmečko Zvezo!

Politični pregled.

Jugoslavija.

Naš regent Aleksander, ki se je muhnil dalje časa na francoskem in osbite v Parizu, se je vrnil nazaj v Beograd dne 12. t. m.

Naše finančno ministrstvo namerava izmenjavo krone z dinarjem v sorazmerju 1:4. Na demokratično-socialistični zasedbi se upira vsak

trezno, pošteno in z narodom čuteč Jugoslovani. Dan na dan se je objavljalo proteste proti tej vladni nakani. Tudi Ljudska stranka in Kmečka zveza sta odposlali tozadevni protest v Beograd.

Jugoslaviji pripade od splošne vojne odškodnine od ene do poldruge milijarde frankov. Lužiški Srbi, ki bivajo 50.000 po številu, na Saksonskem v Nemčiji daleč na okrog v okolici mesta Bautzen (Budišin), so poslali svoje odposlance v Beograd. Ti odposlanci lužiških Srbov so izrazili željo, da bi se radi lužiški Srbi s svojimi rodbinami vred naselili kje v Jugoslaviji. Lužiški Srbi so dokaj premožni in bi nam bili v Jugoslaviji prav dobro došli. Ministrstvo za agrarno reformo razmišlja o tej želji in nakani bogatih lužiških Srbov.

Naše prehranjevalno ministrstvo je osnovalo v Trstu poseben odsek, ki bo prevzimal vse blago, ki bo došlo za našo državo v Trst.

Italija.

Kakor poročajo najnovejše vesti, so začeli Italijani izpraznjevati in zapuščati razna mesta, katera so držali zasedena po Dalmaciji.

Francija.

Te kom tedna se bodo začele nove seje mirovne konference. Poglavitne seje se bodo vršile v svetu četvorice: Lloyd George, Clemenceau, Wallace in Nitti.

Novim predsednikom Francoske bodo baje izvoljen Clemenceau, ki namerava po končani izvolitvi odpotovati v Zedinjene države Severne Amerike glede zveze narodov.

Nemčija.

Vrhovni svet v Parizu je sklenil, da se ne sme nikdar več povrniti v Nemčijo vladarska hiša Hohenzollerncev, v Avstrijo pa ne Habsburžani.

Ententa zahteva od Nemčije izročitev 1500 oseb ententnemu sodnemu dvoru. Nemška vlada se upira tej izročitvi in grozi z ostavko, ako bo morala izvršiti to ententno zahtevo.

Cehoslovaška.

Cehoslovaška republika je že izdelala svoj ustavni načrt; med tem, ko se našim v Beogradu vladajočim demokratom in socialistom niti ne sanja ne o kakem tozadevem gačtu.

Cehoslovaška je uvozila v našo državo v dobi 6 mesecev za 51 milijonov cehoslovaških kron blaga. Naš minister za trgovino, demokrat dr. Kramer, pa nam še nič ne zna sporočiti, kolike svote znaša naš izvoz in uvoz. Zopet — demokratska zmožnost!

Po Cehoslovaski se vedno bolj in bolj širi kulturni boj. Izpeljati nameravajo popolno ločitev cerkve od države. To protiversko gibanje zelo pospešuje češka duhovščina, ki pripravlja odpad od rimske cerkve in ustanovitev češke narodne cerkve.

Cehoslovaška je dobila v Ameriki posojilo 25 milijonov dolarjev.

Avstrija.

Gospodarsko stanje v Avstriji je tako obupno, da se ne bo dalo urediti. Vrednost avstrijske krone pada in pada; draginja je pa vedno večja. Slabi kruh, ki je stal začetkom januarja t. l. 2.40 K, je poskočil zdaj na 5.25 K, moka od 3 K 1 kg na 10 do 11 K. So resni in veliki dvomi, ali bo zamogla Avstrija sploh vzdržati kot samostojna ljudovlada. Da povzdigne Avstrija svoj kredit v inozemstvu, zastavlja svoj tobačni monopol in razne umetnine.

Avstrijsko finančno ministrstvo je že izdelalo načrt o oddaji premoženja, ki bi se začelo pri 20.000 K premoženja z oddajo 5% in pri vsakih 20.000 K več bi poskočila oddaja za 2% višje. Pri tej premoženjski oddaji pričakujejo 12 milijard K dohodkov.

Madžarska.

Madžarska mirovna delegacija je že odpotovala v Pariz. Mirovni pogoji za Ogrsko bodo po francoskih izjavah zelo strogi in trdi, radi s silo zatrena boljševiške vlade na Madžarskem. Po boljševiško strahovladu znanega Bela Kun je bilo na Madžarskem po nedolžnem usmrčenih 4700 ljudi.

Bolgarija.

Na Bolgarskem je izbruhnila vsled obšne prehude draginje obšna stavka. Med vojaštvom in stankarji je prišlo večkrat do krvavih spopadov, ki se zahlevali na stotine Sloveških žrtev.

Turčija.

Oleazive namerava Turčija začeti z 120.000 možmi proti Grčiji.

Turki so pomorili pe perešilnik za časa vojne 1.200.000 Armencev.

Rusija.

Po celi Rusiji divja boj boljševištev proti protiboljševiški armadi. Boljševiki zmagujejo povsed. Za vse protiboljševiške armade se razkrepčene, pobite in mrtve. Boljševiki se zasedli člene.

Amerika.

Od strani ameriške vlade se je začel ostev odpor proti boljševiškem gibanju, ki se je začel z vsoto širiti po Ameriki. Amerika je zaprla 2407 boljševikov, katere bo izgnala v Evropo. Vsi ti boljševiki v Ameriki so ruski židje, ki so mislili vstopiti v Ameriko za 940 milijonov K ponarajenih bankovcev.

Predsednik Wilson bo sklical svet zveze narodov v Pariz.

Kmetska Zveza.

Shodi Kmečke zveze se vsilijo po tehle krajih: V nedeljo, dne 18. januarja ob 2. uri popoldne v dvorani gostilne Dreisger v Lajteršbergu pri Mariboru; po rani sv. maši v šoli na Slatki gori pri Smarju (poslanec Vrečko in Zebot), popoldne ob 2. uri v gostilni Kupnik na Podplatu (Vrečko-Zebot), po rani sv. maši v St. Vidu pri Grobelnem v šoli (urednik Marko Krajnc), popoldne ob 1. uri pri Sv. Lovrenou na Pohorju v Kodrovi gostilni. V nedeljo, dne 25. januarja po rani sv. maši pri Sv. Ilju pod Turjakom. Priske govornik iz Maribora.

Selnica ob Dravi. Prihodno nedeljo 19. januarja ob 8. uri zjutraj priredi Kmečka Zveza v šoli shod, na katerem govori državni poslanec Pišek. Selničani pridite!

Vabilo k zaupnemu shodu Slov. Kmečke Zveze, ki se vrši v nedeljo dne 18. januarja 1919 ob 11. uri dopoldne v veliki dvorani minoritskega samostana v Ptuj. Vsi pododbori se vabijo, da pošljejo vsaj dva zastopnika k temu važnemu zaupnemu shodu.

Krajevni zaupniki Kmečkih zvez. Takoj skličite mesečno sejo, da se pogovorite glede občinskih volitev! Ne čakajte! Skoda za vsako zamujeno uro! Le vestno delo priprave in posvečevanja bodo priborile Kmečki zvezi zmago pri občinskih volitvah!

Shod v Kamnici pri Mariboru v preteklo nedeljo se je dobro obnesel. Načelnik okrajnega zastopa g. dr. Leskovar iz Maribora je v poljudnih besedah obrazložil poslušalcem razne davke ter veliko važnost bodočih občinskih in državnoborskih volitev. Shodu, katerega so se udeležili naši najodličnejši pristaši v župniji, je predsedoval gerent in načelnik posojilnice, Franc Hiter. Razgovor zaslepljenec je vse katoliško narodno zavedno ljudstvo kamniške župnije v taboru SKZ.

Hoče pri Mariboru. Da je naša župnija po ogromni večini v taboru krščanske stranke (Kmečke zveze) je pokazala nedelja, 11. januarja. Zborovanje Kmečke zveze je bilo sijajno. Zborovalcev je bilo toliko, da se je shod moral razdeliti na dva dela. Gostilniški prostori pri Rotnerju in Frangežu so bili nabit polni. V gostilni Frangež sta govorila posestnik Kmečar in Orehove vasi in dr. Juvan iz Maribora. Pri Rotnerju sta govorila župan Florjančič in urednik Zebot. Zborovalci so odobraval delovanje in program Kmečke zveze. K besedi se je oglašil neki Kac iz Razvanja, ki je bil poprej med tistimi, ki so se leta 1914 veselili zapiranja Slovencev. Bil je navdušen Südmarkovec in Schulvereinovec. Sedaj je predsednik socialdemokratov v Razvanju in obenem tudi pristaš Samostojne. Vprašal je kam gre denar, ki ga dobi vlada od carine in visokih davkov. Dobil je krepak odgovor. Naj moč vpraša liberalno-socialdemokratske ministre v Beogradu in dr. Zerjava v Ljubljani, kam spravljata sedanja vlada milijone, ki jih dobi pri carini. Učeni možakar je trdil, da v naši državi ne sme imeti vera in cerkev s politiko nič opraviti. Od Zebota je dobil tak odgovor, da je umolknil. Taki ljudje, ki so bili leta 1914 med ovaduhli, stajerejčanski generali v Jugoslaviji ne bodo komandirali. Ljudstvo samo, in sicer krščansko slovensko ljudstvo bo govorilo ob volitvah in z glasovnico v roki zapodilo liberalce in socialiste, ki s silo vladajo, ven iz vladnih palač. Zborovalci so nato izrekli popolno zaupanje Jugoslov. klubu in voditelju dr. Korotcu, zahtevali, naj dobi Slovenija svoj deželni zbor za ureditev domačih zadev, sicer pa protestirajo, da bi se naši stranki očitavo protidržavno delovanje, ugovarjajo proti nameravanemu brezversnemu šolskemu zakonu, zahtevajo pravičen davčni zakon, lovski zakon itd. Za zaupanje Jugoslov. klubu ni glasoval samo nek rdečkar. Celotno Kac je glasoval s svojo družbo za vse resolucije. Osmešena jo je pisana družba pobrisala na prosti zrak. — Po shodu so se zbrali župani in drugi odlični možje k zaupnemu sestanku. Naša stranka je ponosna na Hoče in tamošnje ljudstvo, ki je do malih izjem vse v taboru naše stranke.

V Orešnji v enu pri Slov. Bistrici se je sestavil krajevni odbor Kmečke zveze, kateremu načeluje gerent g. Simon Pušnik. Odborniki so sam najuglednejši možje cele župnije.

Prihova. V nedeljo, 11. januarja se je po večernicah sešlo izredno mnogo ljudstva na zborovanje Kmečke zveze. Govoril je M. Krajnc o političnem in gospodarskem položaju. Kmečko ljudstvo v Kmečko Zvezo!

Vinje. Tu smo ustanovili krajevni odbor Kmečke zveze. Predsednik je zaveden župnik Martin Dušaj.

Stari trg. Kmečka zveza je skupno s Socialno zvezo priredila 7. januarja za slovenskograški občinski občinski shod, ki ga je vodil posestnik dr. Hoh-